

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ

Δίπλα 'ς τὸ προσκεφάλι τῆς 'ς τὸν τοῖχο ἀκουμπισμένη
Κυττάζει τὴν εἰκόνα του δαφνοστεφανωμένη.
Μὰ δὲν χορταίνει βλέποντας τὰ ζηλεμμένα νεῖατα
Ποῦ θάνατος τὰ νέκρωσε κ' εἶνε ζωὴ γεμάτα.
Καὶ κάποτε πικρογελαῖ καὶ κάποτε δακρύζει,
'Σ τὴν ὄψι τὴν ὀλόχαρη ποῦ δάφνη τὴ στολίζει.

« Πές μου, καλὴ γερόντισσα, τί ἔχεις καὶ στενάζεις;
Ποιὸς εἶν' ὁ νιὸς πολεμιστῆς ποῦ τὸν συχνοκυττάζεις; »
Με μιᾶς 'ς τὴ γῆ χαμήλωσεν ἐκείνη τὸ κεφάλι,
Μὰ πάλι τὴν εἰκόνα του ξανακυττάζει, πάλι,
Καὶ με φωνὴ λιγόψυχη ὠρφανεμμένης μάννας
Τοῦ εἶπεν: « Εἶν' ὁ γυιόκας μου αὐτός... ὁ Γιαταγάνας!..

Δημήτριος Κόκκος.

Η ΤΑΜΒΑΚΟΘΗΚΗ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΑΣ
(ἔνευ λιθογραφίας)

ΕΙΚΩΝ Α'.

(Τὸ γραφεῖον τοῦ Μεγάλου Βεζύρη Κιαμὴλ πασοῦ. Ὁ Βεζύρης μόλις ἀφνιπτισθεὶς δύσθυμος κάθεται πρὸ τῆς τραπέζης του πίνων τσιμπούκι καὶ ἐξετάζων διάφορα ἔγγραφα. Εἷς εὐνοῦχος μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθεος ἵσταται παρὰ τὴν θύραν).

ΒΕΖ. Βαί! βαί! βαί!... τί εἶν' αὐτὰ; Τί χρόνος δυσ-
τυχισμένος!... Νὰ μὴ γένῃ τοῦλάχιστον αὐτός ὁ πόλεμος
μὲ τοὺς γκιαούριδες!... Κάτι θὰ κέρδιζε κανεὶς!... Οὔτε
κι' αὐτός ὁ Στέφανος ὁ Ξένος δὲν ἐφάνηκε ἐρέτος νὰ μᾶς
προτείνῃ τίποτε μὲ τὸν ἀρχιευνούχον. Τί κεσάτια!... Ὅρί-
στε λογαριασμοί... (ἀναγιγνώσκει) «350 λίρας διὰ μαστίχ
τοῦ χρεμιού· 12670 γρόσια διὰ σερμπέτις. 395 μετζή-
τιέδες εἰς τὸν λεπλεπιτζή διὰ στραγαλία...» Σελίμ;

(Ὁ εὐνοῦχος πλησιάζει εὐσεβάστως).

ΒΕΖ. Ἐσὺ τὸν ἔφερες αὐτὸν τὸν λογαριασμόν;

(Ὁ εὐνοῦχος νεύει καταφατικῶς).

ΒΕΖ. Πλησίασε, κιοπούλου, κιοπέκ!

(Ὁ εὐνοῦχος πλησιάζει· ὁ βεζύρης ἐξάγει τὸν ἀκινάκην του καὶ τοῦ ἀποκόπτει τὸν ἕνα βραχίονα).

ΒΕΖ. Πήγαινε στὴ θέσι σου.

(Ὁ εὐνοῦχος ἀπομακρύνεται καὶ ὁ βεζύρης ἐξακολουθεῖ τὴν ἀ-
νάγνωσιν).

ΒΕΖ. «63,000 γρόσια διὰ ἱμάμ μπαϊλντί, 176 λίρας
διὰ κατὰφι...» (Τραβᾷ τὰ μαλλιά του). Βαί, βαί! Ἀμάν!
Καὶ πῶς θὰ πληρώσω ὅλ' αὐτά;... Καὶ πῶς θὰ πληρώσω ὅ-
στερα καὶ τὸν λογαριασμόν τοῦ φερμακείου, ἀναπόφευκτον
ἐπειτα ἀπὸ τοιοῦτο φεγαπότι;... Σελίμ! Ἐσὺ ἔφερες κι' αὐ-
τὸν τὸν λογαριασμόν;

(Ὁ εὐνοῦχος νεύει καταφατικῶς).

ΒΕΖ. Πλησίασε.

(Ὁ εὐνοῦχος πλησιάζει καὶ ὁ βεζύρης τοῦ ἀποκόπτει καὶ τὴν ἄλ-
λὴν χεῖρα).

ΒΕΖ. Σήκωσέ τα αὐτὰ ἀπὸ κάτω (δείκνυει πρὸς αὐτὸν τὰς
κεκομμένας χεῖρας) καὶ πέταξέ τα ἀπὸ τὸ παράθυρον.
(Ὁ εὐνοῦχος μένει ἑταῖος πρὸς στιγμὴν καὶ ἀκολουθῶς τρέπεται
εἰς φυγὴν. Ὁ βεζύρης ἐξακολουθεῖ νὰ καπνίζῃ βεβητισμένος
εἰς ρεμβασμούς. Κρούεται ἡ θύρα).

ΒΕΖ. Ποιὸς εἶνε; Κανέναν καינוύριον λογαριασμόν;

(Εἰσέρχεται ὁ ἀρχιευνούχος τῶν Ἀνακτόρων κομίζων ἐπιστο-
λὴν καὶ ἕν δέμα, ὅπερ παραδίδει εἰς τὸν Βεζύρη, χαιρετᾷ
καὶ ἐξέρχεται. Ὁ Βεζύρης ἀνοίγει τὸ δέμα καὶ τὴν ἐπιστολὴν
καὶ ἀνασκιρτᾷ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως).

ΒΕΖ. Ὁ Πατισάχ!.. δύο χιλιάδας λίρας καὶ μίαν ταμ-
βακοθήκην, διότι διὰ τῶν ἐνεργειῶν μου ἀπεσεβόθη ὁ με-
ταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας πόλεμος!... Ποτὲ δῶρον δὲν
ἐφθασεν εἰς καταλληλοτέραν στιγμὴν. ὦ Προφῆτα, σ' εὐ-
χαριστῶ!

(Γονυπετεῖ καὶ προσεύχεται ἀναγινώσκων εἰς τὸ Κοράνιον. Κατὰ
τὴν οἱ ὀφθαλμοὶ του πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ἔδαφιον. «Μὴ
δειχθῇ ποτε ἀμοιβὴν μὴ ἀνέχουσιν εἰς σέ! προτιμότερον νὰ εἰσέλθω-
σιν ἄνθρωποι ἀνημένοι εἰς τὸ θυλάκιόν σου παρὰ δῶρα μὴ δικαίως ἀ-
πονεμόμενά σοι». Ὁ Βεζύρης κλείει τὸ βιβλίον βλέπει τὰ χρή-
ματα καὶ τὴν ταμβακοθήκην καὶ μένει σκεπτικὸς).

ΕΙΚΩΝ Β'.

(Γραφεῖον τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Εἶτε νύξ. Ὁ κ. Δηλιγιάννης φορῶν
τὴν συνήθη ἑφραστρίδα του κάθεται πρὸ τῆς τραπέζης του
γράφων τὸ ἄρθρον τῆς «Πρωΐας». Εἰσέρχεται εἰς ὑπηρετίης
κομίζων ἐπιστολὴν καὶ μικρὸν δέμα).

ΥΠΗΡ. Τὰ ἔφεραν ἀπὸ τὴν τουρκικὴν πρεσβείαν.

ΔΗΛ. Ἀπὸ τὴν τουρκικὴν πρεσβείαν;... Ὁ ἀξιότιμος
ἀντιπρόσωπος τοῦ κυριάρχου τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας ἐπλα-
νῆθη. Δὲν εἶμαι πλέον πρωθυπουργός... νὰ τὰ ὑπάγουν εἰς
τὸν κ. Τρικούπην.

ΥΠΗΡ. Εἶνε εἰς τὸ ὄνομά σας...

ΔΗΛ. Εἰς τὸ ὄνομά μου;... Τί τρέχει λοιπόν; Μήπως
εἶνε καμμία μηχανογραφία;... μήπως προσέρχεται ἀπὸ τὴν
Αὐλὴν... ἀπὸ τοὺς μεταστάντας;... Τί περιέχει ἐκεῖνο
τὸ δέμα;... ἐκκλησιαστικὰς ὕλας;... κατὰχθόνιον μηχανήν;...
Τί εἶν' αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ τί γράφει; (Ἀνοίγει τὴν ἐπιστολὴν
καὶ ἀναγινώσκει).

«Ἐξοχώτατε,

«Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ὁ ἰσχυρὸς μου κύριος, εὐ εἴη-
σαν τὰ ἔτη ἀμέτρητα ὡς οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, εὐηρε-
στήθη νὰ πέμψῃ εἰς ἐμέ τὸν ταπεινὸν του δούλον δῶρά τινα
συνιστάμενα εἰς μίαν χρυσὴν ταμβακοθήκην καὶ χρήματα
διότι διὰ τῶν ἐνεργειῶν μου ἀπεσεβόθη ὁ μεταξὺ τῆς
Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος πόλεμος. Καίτοι ἡ σοφία τοῦ
ἰσχυροῦ μονάρχου καὶ κυρίου μου εἶνε ὑψηλὴ ὡς τὰ ὄρη καὶ
βυθεῖα ὡς ὁ ὠκεανός, οὐχ ἥττον ἢ εἰλικρίνεια μὲ βιάζει
νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ ἐκτίμησίς σου κατὰ τὴν παρούσαν πε-
ρίστασιν δὲν ὑπῆρξε κατὰ πάντα ὀρθή, διότι τὸ εὐχαρι-
στον ἀποτέλεσμα προῆλθε κυρίως χάρις εἰς τὰς ὑμετέρας
προπαρσκευὰς καὶ τὴν ἐξοχὸν ὑμῶν διπλωματικὴν ἐκ-
νότητα. Ἐπειδὴ δὲ τὰ παραγγέλματα τῆς θρησκείας μου
μοὶ ἀπαγορεύουσι νὰ δεχθῶ δῶρα μὴ ἀνήκοντα εἰς ἐμέ, διὰ
τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ διαβιβάσω πρὸς ὑμᾶς τοῦλάχιστον
τὴν ταμβακοθήκην, κρατήσας μόνον τὰ χρήματα, καθότι
ἐπληροφορήθην ὅτι σεῖς μὲν εἰσθε ἀγαμοί, ἐνῶ ἐγὼ ἔχω
γυναικωνίτην καὶ ὅτι προτίθεται πλουσιοπαρόχως νὰ σᾶς
ἀμειψῇ διὰ γενναίας συντάξεως ὁ διάδοχός σας. Δέξασθε
λοιπόν, Ἐξοχώτατε, τὸ ἀνῆκον εἰς ὑμᾶς δῶρον ὁμοῦ μὲ